

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

826. Qualiter, quòd data paritate datarum respectu diei in provisionibus, provisos ab Ordinario obtinens possessionem præferendus sit proviso à Papa, subsistant cum clausula apponi solita in gratia, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

rioritate possessionis, preferendus adhuc est, qui prior acceperat possessionem. Gonz. n. 73. citans Gemin. in cit. c. si à sede, n. 7. Franc. ibid. n. 2. Rebuff. de pacif. poss. n. 7. Gamb. ubi ante. n. 587. ratio est; quia ex quo possessio validat jus illius, qui prius eam adeptus, sequitur necessario extinctio juris alterius capientis posterius possessionem, quod nunquam amplius convalescit. Gonz. n. 74. Item quia sufficit, quod sit qualitas anterioritatis de tempore, quo dispo- sitio sumit effectum, licet postea cesset, ut gl. in c. statutum, de rescript. v. canonicis Gomez. in reg. de annali. q. 50. Mandos. ad eand. reg. q. 54. Gonz. n. 75. De cetero possessionem non habere hanc virtutem in sequente possessore. v. g. sunt duo provisus, unus à Papa, alter ab Ordinario sub eadem die, de prioritate non apparet, & neuter possidet; provisus ab Ordinario cedit vel decedit, & alius ejus loco providetur ab Ordinario, qui statim possessionem capit; non huic, sed provisum à Papa esse preferendum, tradit Gonz. n. 77. eò quòd sic decisum à Rota, ut per Cassadorum decif. 15. n. 1. de prob.

Questio 826. Qualiter hæc, nimirum quòd datà paritate datarum respectu diei in provisionibus, provisus ab Ordinario obtinens possessionem preferendus sit provisus à Papa, subsistant cum clausula apponi solita in gratia: quòd provisus subrogetur gratiosè quòd ad possessionem defuncti in ejus locum: dum litera expedita sunt in forma gratiosa; siquidem, ut dictum supra, hæc gratiosa subrogatio operatur continuationem possessionis inter defunctum vel cedentem, & provisum Apostolicum, & sic facit, ut statim post obitum vel cessionem translata sit possessio ministerio Papa in ipsum provisum; (nihil enim vetat quòd minus possessio per principis fictionem statim acquiratur & transferatur, & sic acquisita sit vera possessio, verèque possessionis effectus producat. c. contingit. de dolo & contumacia. & ibi Bald. n. 1. l. certè ff. de precario. Tirag. de morte. p. 5. declaratione i. n. 4. & alii quos citat & sequitur Gonz. ad reg. 8. §. 3. procem. n. 87.) adeo, ut nullum tempus intermedium, nec dici etiam per momentum eam possessionem vacasse, adeoque continuata, & non de novo acquisita. Gonz. à n. 85. citans Paris. de resign. l. 2. q. 3. n. 70. & 74. Mohed. decif. n. 2. ut lité pend. Rebuff. in pr. p. 3. signaturæ. v. & subrogationis. & Rotam in Casar-Aug. parochial. 10. Decembris 1508. Econtra verò possessio capta à provisus ab Ordinario non est continua, nec eadem, & necessario datur inter illam & possessionem defuncti tempus intermedium, & hinc semper in possessione precedat provisus Apostolicus, adeoque pro anterioritate provisionis illius semper standum, & preferendus provisus ab Ordinario eo ipso, quòd constet utrumque provisum eodem die.

Respondet ad hanc difficultatem Gonz. loc. cit. à n. 93. quòd Rota solet restringere virtutem

hujus subrogationis quòd ad interdictum adipiscendæ duntaxat; hoc est, quòd tali provisus apostolico concedatur mandatum de immittendo in possessionem, non autem ei concedatur remedium retinendæ, seu manuentio, nec minus recuperandæ, prout testatur Gonz. se non vidisse, aut audivisse ab antiquioribus hujus Curie peritis advocatis unquam concedi aut concessum fuisse in Rota. citans pro hoc Mohed. decif. 325. de rescript. spol. ubi in fine, quòd subrogandus vigore mandati de subrogando non possit agere, nisi tantum interdicto adipiscendæ, & quòd necessarium sit factum ad capiendam possessionem, Et si dicta clausula gratiosæ subrogationis, quæ semper apponitur, operaretur, quòd minus provisus Ordinarii concurrens in data cum provisione apostolica ratione possessionis captæ à provisus ab Ordinario preferenda foret, dispositio c. si à sede, fere abolita esset, saltem quòd provisiones factas à Papa. Ac propterea ait Gonz. n. 99. se, quantumcunque alias ob rationes allatas in quest. inclinaret in contrarium, non fuisse ausum recedere à dicto stylo Rotæ, videlicet quòd dicta subrogatio non obstat dispositioni c. si à sede, præsertim, cum sic novissimè, dum hæc scriberet, resolutum fuerit à Rota contra dictam gratiosam subrogationem in Hispan. benef. 2. maji 1603. Ac denique ait, se in hanc rem ponderare, quòd licet in supplicatione & in pluribus decisionibus dicatur, quòd fiat subrogatio, etiam ad possessionem, in literis tamen, saltem modernis, sic non dicatur; sed quòd subrogetur quòd ad jus, & admittatur quòd ad possessionem, & sic tolli omnem difficultatem; cum non supplicatio, sed literæ sint attendendæ, ut dicitur in reg. de non judicando. Porro de effectu anterioritatis possessionis juxta dictum c. si à sede. Vide plura latissimè apud Rebuff. de pacif. possess. sub n. 297. ubi plures affert ejusdem ampliaciones & limitationes.

Questio 827. An, & qualiter possessio non tantum generet præsumptionem tituli, sed etiam ipsa det verum titulum?

Respondeo primò, videri probari per textum c. si à sede, quòd sola possessio det titulum in beneficialibus, ut dixit Rota decif. 10. n. 2. de prob. in antiq. Gonz. ad reg. 8. §. 3. proam. n. 54. videri quoque, pontifice sic itariente, per regulam Cancell. de annali & triennali possessione. ex hac ipsa possessione concedi verum ac legitimum titulum beneficium seu jus ad, & in beneficio, non secus ac possessio bonorum secularium certo tempore continuata illum tribuit possessori aliàs titulum nullum legitimum habenti, modò sit possessor bonæ fidei: nam, ut rectè Castrop. cr. 13. de benef. d. 2. p. 33. n. 1. citans pro hoc Rebuff. de pacif. poss. n. 28. Nav. cons. 41. l. 3. de prob. Sanch. l. 7. in Decal. c. 29. n. 91. bonâ fide deficiente, seu cum mala fide nunquam beneficium, et si longissimi temporis jus ullum ad beneficium, aut in illo acquiritur; tum quia possessor malâ fide nullo tempore præscribit. c. possessor. de reg. juris in 6. tum quia vitium intrusionis, & subinde pœnam inhabilitatis incurrit. Castrop. loc. cit. Et sic quòd regula saltem de triennali det titulum, tenere videtur expressè glossator Alphon. Soto. ad hanc reg. n. 19. apud Chok (tam etsi n. 18. in sinuasset contrarium) citatque pro hoc c. cura, de jurepatr. junctâ gl. & c. si possessiones. l. 6. q. 3. atque pro hoc, quòd si Papa mandat aliquem non molestari super fructibus & posses-